

λιάρω

λιάρω, ρ. [<ιταλ. limare], λιάρω· φλυαρώ ακατάσχετα: «είναι εδώ και δυο ώρες, που λιάρει και δε μας αφήνει να φύγουμε»·

- τα λιάρω (ενν. τα ζάρια), βλ. φρ. λιάρω τα ζάρια, λ. [ζάρι](#). (Λαϊκό τραγούδι: έλα, βρε Μανωλάκη, να **τα λιάρουμε**, να στρώσουμε κουβέρτα να τους τα πάρουμε).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας